

धमेत्तद्वोधयेत् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ त्वन्नेत्राः त्वमेवनेतायेषां त्वन्नेत्राः दीर्णाः त्वन्तोभिन्नमर्यादाः संतः प्रहासिषुः जीवितत्यागेनेति शेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ माप्रमादीः अनवहितो माभूः मृदुप्रौढामृदुषु समाहितासती
माकुलस्य क्षये घोरे कारणं त्वं भविष्यसि ॥ बद्धं सेतुं को नु भिद्याद्दमेच्छां तं च पावकं ॥ ५ ॥ शमे स्थितान् को नु पार्थान् को पयेद्भरतर्षभ ॥ स्मरन्तं त्वामाजमीढं स्मार
यिष्याम्यहंपुनः ॥ ६ ॥ शास्त्रं न शास्ति दुर्बुद्धिं श्रेयसे चेत राय च ॥ न वै वृद्धो बालमतिर्भवेद्राजन्कथंचन ॥ ७ ॥ त्वन्नेत्राः संतुते पुत्रामात्वां दीर्णाः प्रहासिषुः ॥ त
स्मादयं मद्बचनात्त्यज्यतां कुलपांसनः ॥ ८ ॥ तथा ते नरुतं राजन् पुत्रस्नेहान्नराधिप ॥ तस्य प्राप्तं फलं विद्वि कुलांत करणाय यत् ॥ ९ ॥ शमेन धर्मेण न येन युक्तायाते बु
द्धिः सास्तु ते माप्रमादीः ॥ प्रध्वंसिनी क्रूरसमाहिता श्रीमृदुप्रौढा गच्छति पुत्रपौत्रान् ॥ १० ॥ अथाब्रवीन्महाराजो गांधारी धर्मदर्शिनी ॥ अंतः कामं कुलस्या
स्तु न शक्नोमि निवारितुं ॥ ११ ॥ यथेच्छं तितथैवास्तु प्रत्यागच्छंतु पांडवाः ॥ पुनर्धूतं च कुर्वंतु मामकाः पांडवैः सह ॥ १२ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि अनु
धूतपर्वणि गांधारीवाक्ये पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ वैशंपायन उवाच ततो व्यध्वगतं पार्थं प्रातिकामी युधिष्ठिरं ॥ उवाच वच
ना द्राज्ञो धृतराष्ट्रस्य धीमतः ॥ १ ॥ उपास्तीर्णा सभाराजन् क्षानुस्वायुधिष्ठिर ॥ एहि पांडव दीव्येति पिता त्वाहेति भारत ॥ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच धातुर्नियो
गाद्भूतानि प्राप्नुवंति शुभाशुभं ॥ न निवृत्तिस्तयोरस्ति देवितव्यं पुनर्यदि ॥ ३ ॥ अक्षधूते समाङ्गानं नियोगात्स्य विरस्य च ॥ जानन्नपि क्षयकरं नातिक्रमितुमुत्स
हे ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच असंभवे हेममयस्य जंतोस्तथा पिरामोलुलुभे मृगाय ॥ प्रायः समासन्नपराभवाणां धियो विपर्यस्ततरा भवन्ति ॥ ५ ॥ इति ब्रुव
न्निवृत्ते भ्रातृभिः सह पांडवः ॥ जानंश्च शकुनेर्मायां पार्थो धूतमियात्पुनः ॥ ६ ॥ विविशुस्ते सभां तांतु पुनरेव महारथाः ॥ व्यथयंति स्म चेतांसि सुहृदां भरतर्षभाः
॥ ७ ॥ यथोपजोषमासीनाः पुनर्धूतप्रवृत्तये ॥ सर्वलोकविनाशाय देवेनोपनिषिद्धिताः ॥ ८ ॥ शकुनिरुवाच अमुंचत्स्थविरो यद्वोधनं पूजितमेव तत् ॥ म
हाधनं ग्लहं त्वेकं शृणु भो भरतर्षभ ॥ ९ ॥ वयं वा द्वादशाब्दानि युष्माभिर्धूतनिर्जिताः ॥ प्रविशेम महारण्यं रौरवाजिनवाससः ॥ १० ॥ त्रयोदशं च सजने अज्ञा
ताः परिवत्सरं ॥ ज्ञाताश्च पुनरन्यानि वने वर्षाणि द्वादश ॥ ११ ॥

प्रौढाभूत्वा ॥ १० ॥ अंतो नाशः कामं यथेष्टं ॥ ११ ॥ १२ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
असंभव इति धृतराष्ट्रमुद्दिश्य उक्तं ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ यथोपजोषं यथासुखं ॥ ८ ॥ पूजितं इष्टं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥